

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. D.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. D. A., advokátom v K., proti žalovanému **Ing. J. K.**, správcovi podstaty úpadcu **V.**, so sídlom v K., za účasti vedľajšej účastníčky Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta 8-10, pobočka Košice, Festivalové nám. 1, o **38 836,88 €**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 30 C 208/2004, o dovolaní vedľajšej účastníčky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 17. júna 2009 sp. zn. 5 Co 48/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie vedľajšej účastníčky **o d m i e t a .**

Vedľajšia účastníčka je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 402,90 €, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. D. A., advokáta v K., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 22. novembra 2007 č.k. 30 C 208/2004-119 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 546 000,-- Sk, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 152 923,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu a štátu nahradiť trovy konania 6 020,-- Sk na účet Okresného súdu Košice II, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 32 760,-- Sk, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 1 440 000,-- Sk titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia spolu s príslušenstvom. Žalobca v žalobe uviedol, že u žalovaného pracoval ako zlievač. Klinikou pracovného lekárstva a klinickej toxikológie v Košiciach bola

u žalobcu 22. októbra 2002 zistená choroba z povolania – ochorenie kostí, kĺbov, svalov, ciev a nervov končatín spôsobené pri práci s vibračnými nástrojmi a zariadeniami. Na základe klinického nálezu a konziliárnych vyšetrení a objektivizovanej pracovnej expozície vibrácie bolo priznané žalobcovi 25. novembra 2002 za sťaženie spoločenského uplatnenia 400 bodov. Podľa psychiatrického vyšetrenia MUDr. D. C. z neštátnej psychiatrickej a sexuologickej ambulancie z 25. marca 2004, u žalobcu bol stanovený záver – depresívna porucha pri chronickom somatickom ochorení. Súd mal za preukázané, že žalobcov stav aj pokiaľ sa týka zdravotných problémov v oblasti psychiatrie je v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania a existoval v čase zistenia choroby z povolania (ohodnotené na 250 bodov). Rovnako ako choroba z povolania u žalobcu spôsobuje výrazné obmedzenie jeho spoločenského života a zníženie plnohodnotného prežívania života. Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalobca si uplatnil zvýšenie základného bodového ohodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu v dôsledku vzniknutej choroby z povolania ako 30-násobok základného bodového ohodnotenia a zvýšenie základného bodového ohodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu v oblasti psychiatrie ako 30-násobok základného bodového ohodnotenia. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcov stav pokiaľ sa týka ochorenia kostí, kĺbov, svalov, ciev a nervov končatín spôsobených pri práci s vibračnými nástrojmi a zariadeniami má progresivitu, v budúcnosti bude dochádzať k ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu. U žalobcu choroba z povolania vznikla z dôvodu výkonu práce, z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu pracovnoprávných predpisov, ani predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. U žalobcu, ktorý sa nachádza v strednom veku, došlo k obmedzeniu jeho spoločenského života. V tomto prípade podľa názoru súdu nemožno oddeliť tieto dve zdravotné obmedzenia žalobcu a posudzovať ich samostatne, je možné ich posúdiť len navzájom a v súvislostiach. U žalobcu došlo k podstatnému a výraznému obmedzeniu pri plnení jeho úloh v živote a spoločnosti v dôsledku vzniknutej choroby z povolania (aj v oblasti psychiatrie), čím sú splnené zákonné dôvody zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd preto priznal žalobcovi zvýšenie základného bodového ohodnotenia na 15 násobok – t.j. 585 000,-- Sk ($400 \text{ bodov} + 250 \text{ bodov} = 650 \text{ bodov} \times 60 = 39\,000,-- \text{ Sk} \times 15 \text{ násobok} = 585\,000,-- \text{ Sk}$), celková suma náhrady je 546 000,-- Sk po odpočítaní už vyplatených 24 000,-- Sk zo strany Sociálnej poisťovne ako základného bodového ohodnotenia z dôvodu choroby z povolania a 15 000,-- Sk ako základného bodového ohodnotenia z oblasti psychiatrie, ktoré si žalobca neuplatnil ($250 \text{ bodov} \times 60 = 15\,000,-- \text{ Sk}$). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., o trovách štátu podľa

§ 148 ods. 1 O.s.p. a o súdnom poplatku v zmysle § 2 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Okresný súd Košice II doplniacím rozsudkom z 22. novembra 2007 č.k. 30 C 208/2004-130 konanie v časti o zaplatenie 270 000,-- Sk a úroku z omeškania zastavil podľa § 96 ods. 1 a § 166 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu a vedľajšej účastníčky rozsudkom z 17. júna 2009 sp. zn. 5 Co 48/2008 rozsudok okresného súdu potvrdil, okrem výroku o súdnom poplatku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania 1 311,46 € na účet právneho zástupcu a súdny poplatok 906,-- € na účet Okresného súdu Košice II, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že záver okresného súdu, že sú tu zistené skutočnosti odôvodňujúce zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia na 15-násobok a že pre navrhované zvýšenie na 30 násobok nie sú splnené podmienky, je len s časti v súlade so zásadami súdnej praxe a len do určitej miery zohľadňuje nepriaznivé dôsledky, ktoré má poškodenie zdravia spôsobené žalobcovi na jeho životné úkony a na uspokojovanie i plnenie jeho životných a spoločenských potrieb a úloh. Odvolací súd dospel k záveru, že u žalobcu sú splnené podmienky pre zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu priznanú súdom. O trovách konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 137, § 142 ods. 3, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, 5 O.s.p.

Vedľajšia účastníčka podala proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. a/ O.s.p. a § 238 ods. 1, 2 O.s.p. Napadnutý rozsudok žiadala zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, v časti základného bodového hodnotenia 250 bodov (zo psychiatrického posúdenia) konanie zastaviť a vec postúpiť vedľajšej účastníčke. Uviedla, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a tým došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a navyše rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Keďže nárok v základnom bodovom ohodnotení žalobcov z psychiatrického posúdenia vznikol až vystavením posudku v roku 2004, tento nárok nie je možné posudzovať podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, právomoc súdov preto nie je daná. Súdnemohol túto otázku riešiť ani ako predbežnú a až

na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne môže súd ustáliť celkový základný počet bodov, ktorý je rozhodujúci pre rozhodnutie o zvýšení odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dovolateľka považovala napadnutý rozsudok za nepresvedčivý a nezrozumiteľný.

Žalovaný s dovolaním vedľajšej účastníčky a jeho dôvodmi súhlasil.

Žalobca navrhol dovolanie odmietnuť a žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania – vedľajší účastník (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky; dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky dovolateľky a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto vád. Dovolanie je totiž prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. b/, c/, d/, e/, f/, g/ O.s.p., ktoré dovolateľka v dovolaní nenamietala, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. a/ O.s.p., namietanú v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní sa rozhodlo vo veci, ktorá ne/patrí do právomoci súdov a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. v konaní nezistil.

V predmetnej veci bola u žalobcu 22. októbra 2002 zistená choroba z povolania – ochorenie kostí, kĺbov, svalov, ciev a nervov končatín spôsobené pri práci s vibračnými nástrojmi a zariadeniami. Podľa psychiatrického vyšetrenia MUDr. D. C. z nešťátnej psychiatrickej a sexuologickej ambulancie z 25. marca 2004 bol u žalobcu stanovený záver – depresívna porucha pri chronickom somatickom ochorení. Žalobcov stav aj pokiaľ sa týka oblasti psychiatrie je v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania (súčasť následku choroby z povolania). Tieto dve zdravotné obmedzenia žalobcu nemožno posudzovať samostatne, je možné ich posúdiť len navzájom (nejedná sa o dve choroby z povolania).

Rozhodovanie o nárokoch na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, o náhrade za stratu na dôchodku a o náhrade nákladov na výživu pozostalých, vzniknutých z pracovných úrazov

alebo chorôb z povolania do 31. decembra 2003, patrí do právomoci súdu, aj keď nároky boli uplatnené po účinnosti zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /(Rc) 14 Co 15/2005/. Z uvedeného je zrejmé, že v danej veci bola daná právomoc súdu na prejednanie a rozhodnutie veci.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p., a dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal ďalšími námietkami dovolateľky a preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania voči vedľajšej účastníčke (dovolateľke). V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Rovnakými právami je však potrebné rozumieť iba práva procesnej povahy (je vylúčené, aby právo bolo priznané alebo povinnosť uložená vedľajšiemu účastníkovi pokiaľ ide o vec samú). Vedľajšiemu účastníkovi preto môže byť uložená povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania alebo naopak mu právo na náhradu trov dovolacieho konania môže byť priznané. Na základe uvedeného dovolací súd v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. uložil povinnosť vedľajšej účastníčke nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu z 1. marca 2010 podľa § vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v sume 402,90 € (tarifná odmena 336,94 € podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, režijný paušál 7,21 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, 19 % DPH 65,39 € podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, spolu 409,54 €). Nakoľko si však žalobca vyčíslil trovy právneho zastúpenia len v sume 402,90 €, dovolací súd mu priznal voči vedľajšej účastníčke právo na náhradu trov dovolacieho konania v tejto sume.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. decembra 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová